

בע"מ 59616-06-25 - פלונית נ' פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

בע"מ 59616-06-25

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר

המבקשת: פלונית
נגד

המשיב: פלוני
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטים: ד' צרפתי, ר'
גלפז-מוקדי וא' זגורי), מיום 19.6.2025, בעמ"ש
10899-01-25
המבקשת: בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטים ד' צרפתי, ר' גלפז-מוקדי ו-א' זגורי) בעמ"ש 10899-01-25 מיום 19.6.2025, שבגדרה התקבל באופן חלקי ערעור שהגישה המבקשת על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת (השופט מ' שדאפנה) בתלה"מ 25411-05-20 מיום 28.12.2024, שבמסגרתה נקבע כי בנם הקטין של הצדדים ילון אצל המשיב אחת לשבועיים. בית המשפט המחוזי קבע כי ההליך יושב לבית המשפט לענייני משפחה, כדי שישקול בשנית את הסדר השהות הנ"ל, לנוכח חוות דעת חדשה שהוגשה.

2. המבקשת והמשיב הם הורים לילד כבן 6 (להלן: הקטין). בהליך שהתנהל בין הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה בעניין המשמורת על הקטין והסדרי השהייה, נקבע בפסק דין מיום 13.8.2023, כי המשמורת תהיה בידי המבקשת, וכי הקטין ישהה אצל המשיב שלוש פעמים בשבוע, ללא לינה (להלן: הסדר השהות הראשון). לצד זאת נקבע, כי בהמשך ניתן יהיה להעריך מחדש את מצב הקטין על-ידי עו"ס, ובהתאם לכך - לשנות את הסדרי השהות והלינה אצל המשיב.

3. ביום 3.6.2024 הוגש לבית המשפט לענייני משפחה תסקיר עו"ס (להלן: התסקיר), שבו הומלץ

להאריך את זמני השהות של הקטין אצל המשיב, ולהוסיף הסדר לינה, שלפיו הקטין ילון אצל המשיב אחת לשבועיים. בהחלטתו מיום 28.12.2024 קיבל בית המשפט לענייני משפחה את המלצת התסקיר, וקבע כי זמני השהות יוארכו וכי הקטין ילון אצל המשיב בכל סוף שבוע שני (להלן: הסדר הלינה).

4. על החלטה זו הגישה המבקשת ערעור לבית המשפט המחוזי, ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה. במסגרת הדיון בערעור, מינה בית המשפט המחוזי מומחה מטעמו והורה לו להגיש חוות דעת בסוגייה שבמחלוקת. בחוות דעתו המליץ המומחה שלא לאפשר בשלב זה הסדר לינה של הקטין אצל המשיב, בשל מצבו הרגיש של הקטין. לנוכח האמור הורה בית המשפט המחוזי על השבת ההליך לבית המשפט לענייני משפחה, אשר ישקול בשנית את הסדר הלינה לנוכח חוות דעתו של המומחה. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי הורה על עיכוב ביצוע הסדר הלינה. עם זאת, מאחר שטרם מתן ההחלטה על עיכוב ביצוע כאמור, המבקשת לא קיימה את הסדר הלינה, בית המשפט המחוזי חייב אותה בתשלום הוצאות המשיב בסך של 5,000 ש"ח, בשל עשיית דין עצמי מצדה.

5. על החלטה זו הגישה המבקשת את הבקשה שלפניי, שבגדרה נטען, בעיקרו של דבר, כי לנוכח התמשכות ההליך, היה על בית המשפט המחוזי להכריע בעצמו בשאלת הסדר הלינה, ולא להחזיר את הדיון בסוגייה לבית המשפט לענייני משפחה; וכי בשים לב לכך שבקשתה לעיכוב ביצוע התקבלה בסופו של דבר, היה מקום לבטל את החיוב שהוטל עליה בתשלום הוצאות המשיב בשל עשיית דין עצמי.

6. לאחר עיון בבקשה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך בתשובה.

7. כידוע, בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים חריגים אשר מעוררים שאלה משפטיות עקרוניות, או על מנת למנוע עיוות דין (ראו, מני רבים: בע"מ 9222-05-25 פלוני נ' פלונית, פס' 11 (29.7.2025); בע"מ 24138-07-25 פלוני נ' פלוני, פס' 8 (28.7.2025)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אותם מקרים חריגים, באשר היא נטועה כל כולה בעובדות המקרה הקונקרטי ואינה מעוררת כל סוגייה עקרונית. כמו כן, חרף טענותיה של המבקשת, לא מצאתי כי נגרם לה עיוות דין - אף לא בקירוב. לאמיתו של דבר, בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורה, כך שעניינה נדון כעת בבית המשפט לענייני משפחה.

8. זאת ועוד: החלטת בית המשפט המחוזי, להחזיר את הדיון בתיק לבית המשפט לענייני משפחה, מצויה בליבת הסמכות של ערכאת הערעור, לפי תקנה 146(א)(4) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות), ואין זה מדרכו של בית משפט זה להתערב בהחלטות בנושא זה בבקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו והשוו: רע"א 3442/24 ורגס נ' זינקובר, פס' 6).

(10.7.2024); רע"א 1894/24 דרוויש נ' רשות מקרקעי ישראל, פס' 7 (17.3.2024)). כמו כן, באשר לסוגיית ההוצאות, הרי שלא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בכגון דא, לפי סעיף 1(8) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009 (וכן ראו, מני רבים: בע"מ 27703-11-24 פלוני נ' פלונית, פס' 4 (16.12.2024); בע"מ 7875/19 פלונית נ' פלוני, פס' 9 (4.3.2020)).

9. לבסוף, לא מיותר לציין כי המבקשת חרגה ממגבלת העמודים המותרים בבקשת רשות ערעור, לפי תקנה 134(א)(3) לתקנות, וזאת אף בניגוד להחלטתו המפורשת של רשם בית המשפט (השופט ר' גולדשטיין) מיום 24.7.2025, שדחה את בקשת המבקשת בסוגיה זו.

10. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית מכוח סמכותי לפי תקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אשר הוחלה גם על בקשות רשות ערעור בענייני משפחה, מכוח תקנה 44 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020.

משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ה (07 אוגוסט 2025).

יעל וילנר
שופטת